

Bocsánatos bűn?

Farizeuskodás lenne azt állítani, hogy nincsenek bocsánatos bűnök, hogy soha és sehol nem fordulnak elő esetek, amelyek kényszerhelyzet elé állítanak embereket: a jó érzésükre, meggyőződésükre, vagy egy utasításra, előírásra hallgassanak. Nem akar ez a megállapítás buzdítás lenni semmiféle kiskapuzásra, különösen nem jelent menlevelet a félrelépőknek. Különben is, akit valóban a közérdek sodor ilyesfajta helyzetbe, az megkapja, meg kell, hogy kapja a kellő védelmet. Példánk határán van az ilyen esetnek — ha általában befér közéjük —, arra viszont alkalmas, hogy felhívja a figyelmet, borotvaélen táncol az, aki leter a kijelölt útról, még ha a legjobb szándék is buzdítja a kitérőt. És könnyen megcsúszik maga is, a saját hasznára is, aki a járattal utat választja.

Két évvel ezelőtt az egyik nagyvállalat igazgatói szobájában ül a szállítási osztály vezetője. Sírós volt a hangulat, mert a trószit immár harmadszor húzta ki terveik közül azt a kis kulipintyot, amely a hangzatos szociális épület nevet viselte, s arra szolgált volna, hogy teára, ebédre leülhessenek valahol az állandóan szabad ég alatt dolgozó rakodók, munka után zuhanyhoz jussanak azok is, akiknek otthon nemigen van fürdőszobájuk. Sejtethető, hogy mit jelent egy viaszosvásonnal letakart asztal és két zuhanyrózsa ott, ahol egy csap, a kézműves is társadalmi segítségnek, befogadásnak számít — „ránk is gondolkodnak!”

Állítólag a türelem zuhanyrózsa terem. De osztályvezetőnk már híján volt a türelemnek, harmadszor nem tudott beletnyugodni az elutasításba. Mivel a vállalat picinyke javítórezsze is hozzátartozott, megkérdezte, nem „spórolhatna” meg itt, meg ott egy kevéske cementet, meszet, habarcsot, ablaküveget. Mert akkor szocialista brigádjuk bontási anyagokból két szabad szombaton összedobja a semmicske épületet. Megégyeztek. Ezután, ha a rakárba mentek, egy kicsit vastagabban fogott a ceruza, és így fél év alatt feketén ugyan, de összegyűlt minden. Csendben, szabály-

tanul, avatás nélkül az első hideg napon már a házacská oldalához támaszthatták az emelőrudakat a meleg teára várók. Örül mindenki, nem is lett volna semmi baj, ha az osztályvezető rossz munkája miatt, össze nem különbözik a helyettesével, aki feljelentette őt. Tétélesen felsorolta, honnan, hogyan, és milyen mennyiségben „lapták” a vezető buzdítására az anyagot.

Negyedéven át borzolta a tekintélyes vállalat kedélyeit ez a „bűnügy”. Hiába magyarázott az osztályvezető, a vakolatok vastagságát is lemérő, alapos ellenőrök azt is kiderítették, ő sem angyal. Néhány száz forint értékű csip-csup anyagot, főként hiánycikket, a munkásoknak, vezetőbarátainak juttatott. A hírre, hogy személyesen is sáros az ügyben, mindenki hátat fordított neki. Hallani sem akart az igazgató sem róla, hogy az ő hallgatólagos beleegyezésével történt a „126 ezer forint értékű anyag indokolatlan kivételése”, a kulipintyó építése. Cserbenhagyva, elbocsátástól fenyegetve kórházba is került az osztályvezető. Nem is biztos, hogy talpon marad a helyettese által tovább szított ügyben, ha a vállalati pártbizottság, értesülve a történetről, mellé nem áll — igaz egy pártfegyelmi kiséretében.

Keves a hely arra, hogy a történet tanulságát számlakra bontsuk. A legelső kérdés bizonyára az: bocsánatos volt valóban ez a bűn? Sem felmenteni, sem eláztatni nem akarjuk a főszereplőt, annak megállapításával, hogy ez a bocsánatos bűn, felesleges bűn volt, ekkora társadalmi munkával tiszta úton is elérhető volna céljukat. Nem így történt, talán mert a sorozatos elutasítás miatt, nem jutott eszükbe, talán, mert nem bíztak benne, hogy más is megérti gondjukat.

És talán vezetési, közügynek számító tapasztalat az is, hogy osztályvezetőnk legmaradandóbb sebé a bizalmatlanság okozta. Az, hogy az első farkaskiáltásra mindenki, vagy majdnem mindenki egyedül hagyta. Emiatt nem tud felhőtlenül örülni annak, hogy három rakodónak szenvedélyévé vált a zuhanyozás.

P. A.

A Vörös kereszt kezdeményezése

A tiszta Szegedért

Szeged tisztasága volt a témája annak az értekezletnek, amelyet tegnap, kedden a Vörös kereszt városi szervezete rendezett, tanácstermben. Ezen részt vettek a népfőnt, a városi tanács egészségügyi osztálya, a kerületi tanács hivatalok, a rendőrség, a MÁV, a KÖJÁL, a városgazdálkodási vállalat, az ingatlankezelő vállalat, a szolgáltató üzem, az ÉLKER, a vendéglátó vállalat képviselői.

A tanácskozás megállapította: széles körű társadalmi összefogásra van szükség, hogy a Vörös kereszt eredményesen tevékenykedjen a tisztasági mozgalom érdekében. A szegedi mozgalom vörös kereszt aktivistái tavaly 10 ezer 276 házba látogattak el, ebből 5 ezer 960 felett meg a „tisztá udvar, rendes ház” követelményeknek. A „Tiszta iskola, egészséges ifjúság” mozgalomba minden évben bekapcsolódnak az általános- és középiskolák ifjú vörös keresztjei. Tavaly 44 iskola érdemelte ki a „Tiszta iskola” címet, a mezőgazdasági termelőszövetkezetek közül kettő teljesítette a követelményeket.

Ahhoz, hogy a szegedi mozgalom továbbra is eredményes legyen, figyelembe kell venni a tavalyi változásokat. A város határai nagyobb területet fognak közre a csatlakozott községek révén. Számolnia kell a Vörös keresztnek a nagyobb számú lakossággal is. Rohamosan fejlődik az ipar, és az urbanizációs ártalmak is egyre fenyegetőbbek. Új feladatok előtt áll a Vörös kereszt a tisztaságért folytatott munkában.

Az idén négy-öt tagból álló csoportok egészségügyi órákatra indulnak, meglátogatják az egyes lakótelepeket. Felvilágosító munkájuk nyomán talán a lakók jobban figyelnek környezetük tisztaságára.

A környezetvédelmi hatósági és társadalmi intézkedések érvényesülését avval segítik a szervezet tagjai, hogy kiépített jelzőszolgálatuk jelenti, ha valahol levegő-, víz- vagy talajszennyeződést tapasztalnak.

Az elhatározások, a tervek önmagukban nem elegendők ahhoz, hogy Szeged tiszta városként emlegessék. Ehhez kell a lakosság segítségével, tisztaságszeretete.

Arcok — reflektorfényben

Az újítók és feltalálók negyedik országos tanácskozása — a tévé jóvoltából — egészen közel került mindannyiunkhoz. A 25 éves újító- és feltaláló-mozgalom jelentőségét, erejét, hatását egy egész ország érezhette és értékelhette. A mozgalom hősei a reflektorok fényéből kilépve, mostanra már visszatértek munkahelyükre, folytatják ott, ahol abbahagyták. Sokan közülük az elismerés, a megbecsülés jeleivel,

kitüntetésekkel tértek vissza a szegedi üzemekbe is. Kiváló teljesítményükért, személyes áldozatvállalásukért, odaadó munkájukért tüntette ki őket a társadalom, s ez bizonyára erőt ad majd a további tevékenységhez is. Közülük mutatunk be három kitüntetettet: s róluk szólva, elismeréssel adozunk a többi, érdemgazdag társnak is.

Csurgó László, Autójavító

Felhívtam a szegedi autójavító munkáügyi osztályát, hogy megtudjam, hol található meg Csurgó László nyugdíjast, volt főművezetőt. A válasz roppant egyszerűvé tette a dolgomat, ugyanis „Laci bácsi” megszokott régi helyén, a műhelyben tartózkodott.

Amikor gratuláltam a Munka Erdemrend bronz fokozatához, amit most kapott az újítók és feltalálók IV. országos tanácskozásán, kissé meghatódott, talán zavarba is jött, pedig nem ez az első kitüntetés, ez már a tizedik. Hosszú, munkáséletéből 25 évet töltött az autójavító szakmában. Ismeri mestersege minden csinját-binját, mindig nyitott szemmel járt a világban, óriási gyakorlattal rendelkezik. Az állomás utáni idők voltak a legnehezebbek, mint mondja, Keves volt a gép, az alkatrész, a szerszám. Dolgozni viszont kellett, ezért a műhelyben belül saját maguk oldották meg olyan gondokat, amelyekhez kívülről nem várhattak segítséget. Akkoriban nagy dolgokat csinál-

tak, gépeket is, azóta ilyesmire ritkábban került sor.

Csurgó László 1950 májusában adta be az első ötletét, most összesen 139 bevezetett újítást mondhat a magáénak. Van köztük automata gép, teljes egészében a műhelyben készítették, de

nem arra a legbüszkébb, hanem egy apróságra, ami tizenöt év alatt annyi millió forintot hozott, hogy már nem is lehet számontartani. Van egy olyan újítása, ami szabadalmat is kapott, a világon sehosem ismerték azelőtt ezt az alkatrészfelújítási módszert. Nyughatatlan embernek jellemzi önmagát, nem tud elmenni semmi olyan mellett érzéketlenül, amiről úgy gondolja, egyszerűbben is lehetne, talán másképp jobb lenne. Számára mindennél fontosabb az az érzés, hogy ime, megint megoldottunk egy fájdó problémát, megint könnyebbé tettük az emberi munkát, megint kevesebb lett a hibaforrás.

Nyusdíjas, de most is lehet rá számítani. Szívesen adja át a tapasztalatokat, mindig segít, ha szükség van rá. Nem felejt el megemlíteni, hogy a fiatalok lelkesedéssel követik az újítómozgalomban, rengeteg tenni akarás van bennük. Ez érthető is, ha ilyen példa áll előttük, mint Csurgó László munkássága, élete.

B. I.

Joó György, Kenderfonógyár

Ezüstösen csillogó haj, derűs, szabályos arc, érdeklődő szempár. Joó György, a Kenderfonó és Szövőipari Vállalat egyik mozgalmi kulcsemberével nem először ülök így szemközt. De máskor általában másokról beszélünk. A kenderfonógyár eredményeiről, a munkásellátásról, versenymozgalomról, egy-egy munkásról, törzsgárdatagokról, kiválóan dolgozó szocialista brigádokról, vagy éppenséggel az újítómozgalom helyzetéről.

Mert az újítómozgalommal szorosban összefonódott Joó Györgynek, a kenderfonógyár szb-titkárnak élete. Az országos újítómozgalom tanácskozás alkalmából a Munka Erdemrend bronz fokozatával tüntették ki, ott ült a mozgalom legjobbjaiból verbuválódott elnökségben is.

1945 márciusa óta dolgozik a vállalatnál, gyári munkából lett művezető, tanult, „kiemelték”. 1951-ben már a minisztérium len-kender igazgatóságán újítási előadó. Ebben a be-

osztásában kapta meg először a Könyvüipar Kiváló Dolgozója kitüntetést. Szíve hozta vissza Szegedre — de itt is újítási előadóként dolgozott a kenderfonóban, majd az újszegedi gyárban. 1970-ben választották szb-

titkárrá, de azóta is sokat tett és tesz az újítók, feltalálók érdekében, a mozgalom megújításáért. Ismeri jól a gondokat, tennivalókat, maga is a Kiváló Újító kitüntetés birtokosa. Iparjogvédelmi vizsgát tett — ezt jól kamatoztatja mozgalom munkájában.

Két dolgot feltétlenül kell még mondanunk itt: a kenderfonógyár hosszú évek óta híres a sok, hasznos újításról. Ebben a gazdasági vezetéssel együtt Joó György tevékenysége is benne van. De az SZMT iparjogvédelmi albiztonságának vezetőjeként is jól ismerik a megyében: ez a bizottság segíti, szaktanáccsal látja el az újítókat, ankétokat szervez róluk.

Most, az országos tanácskozás után Joó György azt tartja legfontosabbnak, hogy a mozgalom tovább szélesítsük-bővítsük. Erre — mondja — megteremtődtek a feltételek.

Szervezni, segíteni, ambicionálni az újítókat — ezeket a feladatokat fiatalos kedvvel vállalja továbbra is. S. M.

Papírgyári korszerűsítés

Növekszik a papírgyártás a Papíripari Vállalat dunai városi gyárában. Az idén összesen 360 millió forintos költséggel elvégzik a szalmacellulózgyár és a papírgyár rekonstrukcióját, ezután havi ezer tonnával több papírt állítanak elő. Bővül a választék is.

Magyar—guineai gazdasági megállapodás

Április 11—16. között guineai kormánydelegáció tartózkodott Budapesten. A tárgyalásokat dr. Bíró József és dr. Abdoulay Touré külkereskedelmi miniszterek vezették.

A tárgyalások eredményeként kedden dr. Bíró József és dr. Abdoulay Touré alá-

írták a két ország között jelenleg érvényben levő hosszútávú lejárati kereskedelmi megállapodás további három évre történő meghosszabbítására vonatkozó okmányt és az 1974. évi kontingenseket tartalmazó jegyzőkönyvet. Az 1974. évi kontingenslisták az 1973. évi kontingensekhez képest a forgalom mintegy 40 százalékos növekedését irányozzák elő. Gazdasági együttműködési megállapodást is aláírtak, amely további lehetőségeket biztosít a két ország gazdasági kapcsolatainak elmélyítésére.

A guineai külkereskedelmi minisztert kedden fogadta Huszár István, a Minisztertanács elnökhelyettese. Kedden a guineai delegáció elutazott hazánkba.

Tartalékos tisztek továbbképzése

Tegnap, kedden a Csongrád megyei tartalékos tisztek számára a megyei kiegészítő parancsnokság és a Magyar Honvédelmi Szövetség megyei szervezetének rendezésében tanfolyam kezdődött Szegeden, a fegyveres erők klubjában. A tanfolyam vezetője ismertette, hogy az eddigi továbbképzéseken is jó eredményeket értek el a tartalékos tisztek, közülük 42-en kaptak magasabb katonai rangot.

A tanfolyamon mind elméletben, mind gyakorlatban gyarapítják katonai is-

mereteiket a tartalékos tisztek. A tanfolyam keretében készülnek fel a tartalékos lövésverseny országos bajnokságára a Csongrád megyei csapat tagjai.

Kiváló vállalat a KSZV

A Könyvüipari Minisztérium, valamint a Textilipari Dolgozók Szakszervezetének elnöksége tegnap, Budapesten értékelte az ország textilipari üzemének elmúlt évi tevékenységét. A tavalyi eredmények alapján a Szegedi Kenderfonó és Szövőipari Vállalat kiérdemelte a Kiváló Vállalat címet.

Ungvári Mihály, a Szegedi Vízművek és Fürdők lakatos fia fiatal ember. A szakmát 1956-ban kezdte tanulni a fürdő műhelyében, azóta már törzsgárdatag, megszerette munkahelyét és maradt. Szakmáértéke, a közönségért végzett munkájának újító szorgalmának eredménye a Szakszervezeti munkáért kitüntetés arany fokozata, amit most kapott az újítómozgalomban végzett kiemelkedő tevékenységéért.

Mi készíti arra, hogy újítson? Azt mondja, egyszerű a kérdés, de nem könnyű rá felelni. Ezen még nem is gondolkodott. Munka közben jönnek az ötletek, nem előre megfontolt szándékkal válik valaki újítójává, de bizonyos: a változtató, jobbító igyekezet teszi az újító mozgalomban tagjai keveset tartózkodnak a műhelyben, a város különböző pontjain dolgoznak, többnyire a szabadban, ha

dosítások, amelyek a munkaműveleteket teszik könnyebbé, biztosítják, hogy egyre kevesebb alkalommal kell igénybe venni másokat. Nem jegyzi újításait — meg se tudná mondani, hány javaslata valósult már meg —, viszont vállalatánál, mint kitüntetés is mutatja, honorálják, megbecsülik öltet-gazdagságát, azt az igyekezetét, amivel társait is hasonló tevékenységre ösztönzi. Örül, ha másnak akad jó javaslata, támogatja társainak újító munkáját. Aktív részvétele a mozgalomban nem, keresetkiegészítés, nem vár pénzjutalmat egy-egy új munkamódszerért, amit kitál. Elég, ha azt mondják, ezt jól csináltad, komám, vagy ha a főnöke megköszöni azokat az órákat, amelyekkel fejlődéssel töltött, nemcsak a maga, hanem a többiek érdekében is.

B. I.